

EESTI LAULJATE LIIDU
MUUSIKALEHT

Tartu konservatooriumi direktor

AUGUST NIELÄNDER

Pühitses 19. märtsil s. a. oma 15-aastase
muusikalise tegevuse juubelit.

Jooni eesti muusika ajaloo.

Anton Kasemets.

Kolmas ajajärk. *)

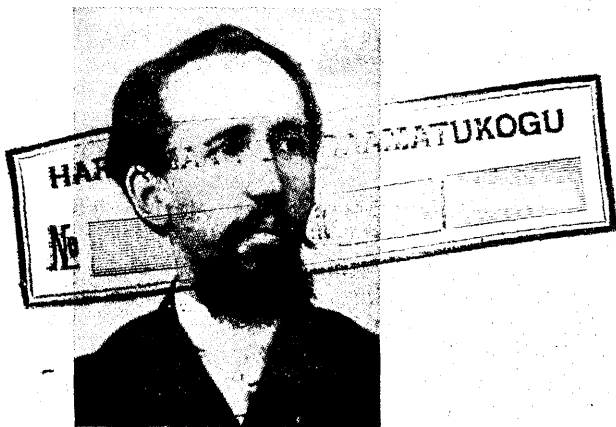
Läinud aasta „Muusikalehes“ ilmunud kirjutuses „Jooned Eesti muusika ajaloo“ andsime ülevaate meie muusika arenemisest kahel esimesel ajajärgul. Seal nägime, kuidas meie muusikaline kultuur hakkas ajama esimesi nõrku võsuksi juba siis, kui meie rahva elav hing ja loov vaim oli surutud pärisorjuse ja sellele järgnenud teoorjuse pimedusse, kuidas need esimesed võsukesed imesid pikalt aga visalt endasse elujõudu, ajasid juuri sügavamale maa sisse ja sirutasid latvu elustava päikese poole. Seal nägime ka, missuguse visadusega ja andumusega tegutsesid üksikud ärksamad mehed selles tihnikus, püüdes rajuda sinna teed, et peaseks ligi elustav valgus. Need meie esimesed pioneerid, meie esimesed vagudeajajad umbsesse kultuuri, eriti aga muusikakultuuri põllule, — need meie enneärkamisaegsed ja ärkamisaegsed koolmeistrid, köstrid ja osalt ka kirikuõpetajad, kelle südamed olid täidetud kahe suure armastusega — armastusega laulu ja armastusega rahva vastu, — neile aatelistele meestele olid pühendatud meie ülevaate kaks esimest osa. Aetuna sellest suurest armastuse jõust püüdsid need mehed anda rahvale seda parimat, mis neil oma piskust anda oli, tegutsesid oma teadmiste ja oskuste piirides täie südamesoojusega ja raugemata andumusega. Olgugi, et see meie esimeste asjaarmastajate-muusikameeste töö oli vastavate abinõude ja oskuste vähesusel ning selgete põhimõtete puudumisel sageli õige abitu ja praeguste arusaamiste järele mitmeti isegi väär, suutis see ometi meie muusikakultuuri söötis põldu sedavõrd muredaks teha, et siit said juba välja kasvada inimesed, kes tahtsid ja julgesid oma elu täielikult muusikale pühendada, seda oma elukutseks valida. Esimene mees, kes selle tolle aja kohta väga julge sammu astus, oli

Johannes Kappel.

J. Kappel sündis 2. juulil 1855. a. Raplas, Harjumaal, kus ta isa oli kooliõpetajaks ja vaestelaste majaisaks. Järgmisel, s. o. 1856. a. asus Kappeli isa Paidesse köster-organistik ja kooliõpetajaks. Andelise ja oma aja kohta tubli muusikatundjana —

*) Ülevaate eesti muusika arenemisest n.n. esimesel ja teisel ajajärgul ilmus 1925. a. „Muusikalehes“ pealkirja all „Jooned Eesti muusika ajaloo“.

oreli- ja viulimängijana märkas isa oma poja juures koguni varakult muusika annet, mida sedavõrd heade tagajärgedega arendama hakkas, et poiss võis juba 8-aastaselt, mil ta kreiskooli astus, kooli palvetundidel orelimängimise oma peale võtta. Peale isalt saadud juhatusel orelimängus sai poiss mõnikümmend tundi õpetust klaverimängus ühelt Paide naiskooliõpetajalt.

Johannes Kappel.

Nende teadmiste abil arendas ta ennast iseõppimise teel edasi ja hellitas südames unistust — omandada kunagi põhjalik muusikaline haridus. Et selle unistuse teostamisele kuidagi lähemale peaseda, läks ta 1872. a. 17-aastase nooremehena Peterburi ühte pansiooni õppejõuks, kuhu jäi kolmeks aastaks. Peterburis kui Venemaa muusikalises tsentrumis ametis olles oli tal rohkesti võimalusi muusikaga põhjalikumaks tutvunemiseks ja enesetäiendamiseks, mida ta ka kasutamata ei jätnud. Tagajärg oli see, et ta võis 1876. a. Peterburi konservatooriumi astuda ja seega teostada oma kaua hellitatud unistust. Oma erialaks valis ta oreli, mida armastas juba lapsest saadik, ja õppis seda prof. Homiliuse juhatusel, samuti ka kõrvalaineid sedavõrd heade tagajärgedega, et viie aasta pärast, s. o. 1881. a. lõpetas konservatooriumi vabakunstniku diplomiga ja hõbeaurahaga, saades seega esimeseks diplomeeritud eesti helikunstnikuks...

See Kappeli saavutus ei toonud aga kodumaamuusika elu praktilisse ossa mingisuguseid olulisi muudatusi, sest diplomeeritud kunstnikuna ellu astudes ei asunud Kappel mitte kodumaale elama, et siin omi teadmisi muusika elu juhti-

miseks, korraldamiseks, arendamiseks ja edendamiseks töösse panna, vaid ta jäi elama Peterburi sealse Hollandi saatkonna kiriku organistina ja eramuusikaõpetajana. Kodumaa muusikaelu jäi endiselt a s j a r m a s t a j a t e, peaasjalikult Dr. K. A. Hermanni, juhtida ja liikus nende poolt rajatud suunas endiselt edasi.

Võõrsile jäämist ei saa aga Kappelile kuidagi eriliseks süüks arvata, sest kodumaa muusikaelu oli tol ajal ikkagi alles seda-võrd lapsekingades, et m u u s i k a ei oleks suutnud siin inimest ära elatada. Mis Kappel võõrsile jäädes kodumaale võlgu jäi, selle tasus ta Peterburi eesti asundusele seda korralikumalt. Sest seal võttis ta oma peale tolleaegse suurima eesti seltsi — heategeva seltsi laulukoori juhatamise, külvates seega eesti laulu seemet võõrsil elavate eestlaste südamesse ja hoides seega neid kodumaale võõraks jäämast ja võõra rahva hulka kadumast. Kappeli töö koorijuhatajana Peterburi eesti heategeva seltsi juures oli sedavõrd viljakas, et Peterburi eestlaste laulukultuur tõusis selle tagajärjel mitmeti kõrgemale, kui seda oli tolleaegne laulukultuur kodumaal, sest Kappel ei korraldanud oma kooriga üksnes mitmekesiseid á capella ettekandeid, vaid ta kandis ka ette rea suuremaid helitöid (oratooriume) ammu enne kui seda tehti kodumaal.

Kuid päris mõjuta ei jäänud Kappeli kui esimese elukutselise muusikamehe autoriteet ka kodumaale. Kodumaa muusikaelu suurpäevadel — laulupidudel — pidi ta enesestmõistetavalt ühendatud kooride juhatamise oma peale võtma ja tegi seda neljal korral: kolmandal, neljandal, viiendal ja kuuendal üldlaulupeol.

(Järgneb).

Tartu konservatooriumi direktori August Nieländeri 15-a. muusikalise tegevuse juubel.

19. märtsil s. a. pühitses Tartu konservatoorium oma aastapäeva, mil puhul korraldati „Vanemuises” konservatooriumi oma jõudude kaastegevusel suurem kontsert. Ettekandele tuli Skriabini I sümfoonia orkestrile, solistidele ja koorile. Solistidena esinesid sümfooniaõpetaja prl. A. Mahotina ja õpilane A. Vismann. Rubinsteini klaveri kontserdiga esines õpetaja — V. Gamaleja, kuna Paganini viiuli kontserdiga õpetaja V. Samõko. Peale selle oli kaastegev konservatooriumi õpilaste sümfooniaorkester ja laulukoor. Kontserti juhatas konservatooriumi direktor August Nieländer. Ettekanded õnnestusid väga hästi. Kõik tegelased said rohkete kiiduavalduste osaliseks. Osavõtt rahva poolt oli üllirohke.

Uhes aastapäevaga pühitses konservatoorium ka oma praeguse juhataja August Nieländeri 15-a. muusikalise tegevuse mälestuspäeva. Juubilarile annetati õpilaste poolt loorberipärg, õpetajate ja teiste poolt lilli jne.

August Nieländer on sündinud 1. septembril 1887. a. Tartumaal, Vana-Kuuste vallas metsavahi pojana. Olles 3 aastane, asusid tema vanemad Tartu elama. Muusikalise äratuse sai ta oma isalt, kes oli kirgline pasunamängija — ja üks tulisematest pasunakoori asutajatest ning kaastegelastest. Isa juhatusel õppis poeg varakult pasunat puhuma, nii et juba 10-aastasena võttis osa kooliõpilaste orkestrist, Tartu linnakoolis ja hiljem Aleksandri gümnaasiumis, kus ta õpilaseks oli. 1904. aasta talvel sõitis August emaga Peterburi vanemat venda vaatama, kes vähepeal oli konservatooriumi astunud, ja kohtas seal konservatooriumi tollaegset metsasarve õpetajat prof. J a a n T a m m'e, kes läbi katsudes poisikese muusikalisi võimeid, leidis, et tal maksab muusikat õppida ja võttis tema esialgu enese klassi maksuta õpilaseks. Hiljem läks N. metsasarvelt prof. Kotte fagotti klassi üle, mille ka 1910. a. lõpetas vabakunstiniku diplomiga.

Peale konservatooriumi lõpetamist asus ta Tartu 95. Krasnojarski polgu orkestri juhiks, ja keskkoolidesse muusika õpetajaks, kus tema algatusel mitmed õpilaste orkestrid organiseeriti. 1912. a. kutsuti ta Zarskoje-Seloosse, keiserliku kaardiväe kütipolgu orkestri juhiks ja oli ühtlasi sealse kirikukooli laulu- ja Peterburis 2-ses gümnaasiumis muusikaõpetajaks.

Sõja lahtipuhkemisel astus ta Peterburis Pauli sõjakooli, mille lõpetas 1915. a. I järgu ohvitserina ja võttis sellasena osa ilmasõjast. 1918. a., kui Venemaal kommunistiline valitsus võimule pääsis, pööras ta kodumaale tagasi ja asus Tallinna I eesti diviisi staapi operatiiv adjutandiks. Saksa okkupatsiooni ajal võttis osa Eesti vägede formeerimisest. 1918. a. sügisel võideldes eesti vabadussõjas, leidis siiski mahti ka muusikalist tegevust jätkata ja asutas Ajutise Valitsuse loaga Tartus I eesti muusikakooli, mida omal kulul ilma välise toetuseta üleval pidas kuni 1922. a. Nimetatud aastal ühines see muusikakool oma noorema vennaga — Helikunsti Seltsi muusikakooliga, mille juhatajaks oli J. Aavik, ühiseks muusikakooliks, nime all Tartu kõrgem muusikakool. 1925. a. omandas kool Haridusministri prof. B. H. Rahamägi kinnitusele konservatooriumi õigused ja tema juhatajateks ja ülevalpidajaiks jäid A. Nieländer ning J. Aavik ühiselt. Praegusel ajal, mil J. Aavik tegutseb ajutiselt Tallinnas „Estonias“, juhatab nimet. konservatooriumi A. Nieländer üks, ühtlasi jätkates oma pedagoogilist tegevust Tartu tütarlaste gümnaasiumis.

A. Nieländer on praegu omas paremas mehees; tema senine elukäik ja tegevus on näidanud visat edasipüüdu, mispärast tohime loota, et ta saab ka tulevikus meie muusikaelu juhtival kohal olles sama energiliselt ja tagajärjerikkalt tegev olema. Selleks soovime talle ta muusikalise tegevuse 15-a juubeli puhul südamest õnne ja jõudu.

Muusikalised mõtteterad.

Mida suurem diletant. on keegi, seda laiemalt avab ta oma aknad harjutamise ajaks.

*

Mida võib väljendada väikese laulukesega, sellest ei tule teha suurt aariat.

*

Klaverimängu tehnika pole midagi muud kui oskus õigete sõrmedega õigel ajal õigetele klahvidele lüüa.

Rakvere kiriku uus orel.

Juba enne sõda, äratundes, et Rakvere kiriku orel enam nõuetele ei vasta, asutasid mõned muusikaharrastajad koguduse liikmed kapitali uue oreli muretsemiseks; kuid raha kaotas oma väärtuse ja nii tuli oreli ehitamisega peale sõda uuesti algust teha.

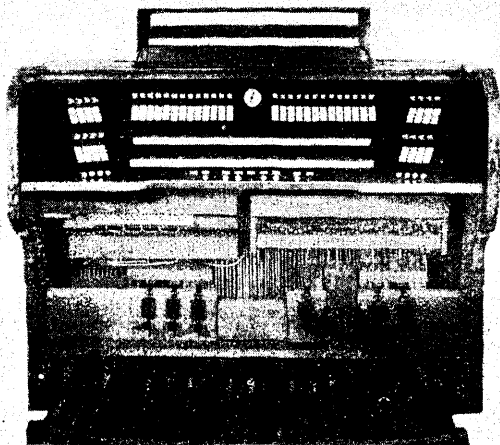

Rakvere kiriku uue oreli prospekt.

1924. a. sügisel asuti selle mõtte teostamisele. Asjast huvitatud koguduse liikmed ei veeretanud seda rasket ja murerikast ülesannet mitte koguduse nõukogu peale, vaid astusid teisi koguduse liikmeid kaasa tõmmates kokku, valisid sellekohase orelihituse komisjoni, kes siis nõukogu heaksarvamisel kihutus- ja korjandustööle asus. Just niisugusel alusel võidi ettevõttele tarvilist hoogu ja majanduslikku edu saavutada. Komisjoni esimeheks oli õpetaja Pallon, asjaajajaks köster Siiak, liikmeiks olid ka mitmed nõukogu liikmed, nende seas koguduse juhatuse esimees hra

Jaanis, õpetaja Holst, ehitusmeister Adoff ja teised. Uue oreli muretsemist, kui muusika-kultuurilist edusammu toetas ka linnavalitsus 25 tuhande margaga.

Oreli eriasjatundjaks kutsuti Tall. konservatooriumi oreliklassi professor A. Tooman

Rakvere kiriku uue oreli mängupult, eest lahtivõetult.

Uus orel sai lõpulikult valmis käesoleva aasta jaanuaris. Tal on kaks manuaali ja pedaal, 32 registrit ja kõik uuemal ajal tarvitatavad mehhaanilised abinõud registreerimiseks ja nüansseerimiseks. Rikkalkku arvu sooloregistrite hulgas on erivärviline „Sonor Clarinette“, milline esimest korda ja seega ainus sellelaadiline meie kodumaa orelites. Orelil on üldse 2064 vilet ja tuult muretseb neile elektrijõul töötav õhuturbiin. Prospekt, mille suurendamiseks joonistuse valmistas arhitekt Johanson — Tallinnast, mõjub võimsalt. Oreli ehitusmeistriteks olid vennad Kriisa'd — Võrust. Vastuvõtmisel tunnistas komisjon oreli täiesti heaks.

Seega on Rakvere koguduse hool Virumaal loonud ühe muusika-kultuurilise keskkoha, kus tihti korraldatakse suuremaid kontserte ja ka väiksemaid muusikaõhtuid, millistel peale kohaliste jõudude tihti esinevad ka muusikategelased pealinnast.

—g.

Kontsertide ülevaade.

Tallinna.

Juba kauemat aega polnud meil koorikontserte. Nüüd aga näib nende „kevadine“ hooaeg algavat, sest pühade ajal oli neid juba tervelt kolm. Alguse neile tegi palmipuude püha õhtul „Estonia“ kontsertsaalis

„Estonia Muusika Osakonna“ segakoor,

kes tõi ettekandele hiljuti surnud Itaalia helilooja Enrico Bossi poolimaliku oratooriumi „Kaotet paradisi“. Helilooja ise nimetab seda teost küll „ajakohasemalt“ sümfooniliseks luuletuseks, kuid oma vormi ja

ülesehituse poolest on see ikkagi oratoorium. Ta on komponeeritud Mil-
toni samanimelise poeemi ainetel ja koosneb kolmest jaost, millest esi-
mene kujutab põrgut, kus selle valitseja Saatan ühes oma abilistega Moo-
lokiga, Beelialiga ja teistega peavad võitlust taeva vägedega, et hävitada
proloogis filosoofiliselt kujutatud maailma loomise tulemusi; teine kujutab
paradiisi selle õndsusega ja ilutsemisega inglite koori helide saatel ja tae-
valiste arutlusi saatana võrgutusest, inimpattudest ning lunastuse võima-
lustest, ja kolmas patulangemist ennast Eeva naiseliku uudishimu („O
miks, miks kannab õisi, vilja iga taim?..“) ja meelituste („Ja valjult tuksub
mu süda, veri kõigis soontes. Su huultelt õnnejoovastust — oh lase mind
nüüd juua..“) tagajärjel ning sellele järgnevat karistust.

Bossi on seda mängleva filosoofiaga käsitletud muidu nii tuntud ainet
pildistanud leidliku nüüdisaja helimeistrina, tarvitades selleks värvikaid
kõlakombinatsioone, meeleolu kontraste ja orkestrieffekte. Üldiselt on aga
teos osalt liig venitatud, eriti kolmas jagu, mis kohati muutus väsitavaks.

Võib olla, et seda poleks siis märganud, kui Eevaks, kellel on selles
pikas jaos väga palju laulda, oleks olnud nauditavam solist. Hra Aavik
oli aga selle suure, raske ja selle oratooriumi jaoks nii tähtsa osa annud
oratooriumis solistina esinemiseks kaugeltki mitte küpse laulja kätte, mis
oli kahjuks tervele ettekandele. Pr. A. Ainomäel, kes seda osa laulis,
on üldiselt meeldivakõlaline sopraan ja selle koolitamiseks on juba tehtud
tööd õige märgatavate tulemustega, kuid sarnase küpsuseni, mis lubaks
täie menuga esineda oratooriumis, on veel palju maad. Peale puhttehni-
liste puuduste, näit. lõpulikult väljakujunemata hingamise ja sellest tingitud
mitte küllalt vaba ja kandva toonisünnitamise puudus pr. Ainomäe ette-
kandes muusikaliselt läbimõeldud fraseerimine ja üldse see sisemiselt läbi-
tuntud kunstiline küpsus tõlgitsemises, mis ainuüksi teeb kunstniku ette-
kande kunstiliselt nauditavaks.

Mis öeldud pr. Ainomäe kohta, käib pea samal määral ka Beeliali ja
Uurieli osade laulja pr. A. Kivisild'i kohta, kellel tuli laulda alto osa,
kuid kelle hääl on kõla järele otsustades pigemini mezzo-sopraan ja eriti
ilusakõlaline just kõrgemas registris. Pr. Kivisild'i ettekanne avaldas üldi-
selt enam musikaalsust ja sisemist läbitundmist ja oli sellest küljest kaunis
vastuvõetav, kuid fraseerimine oli õige nõrgalt väljatöötatud.

Kui solistidena võetult (millistena nad ka käesoleval puhul esinesid)
mõlemad eelnimetatud lauljad ei suutnud meid küllalt rahuldada, siis pakkus
nende esinemine sellest küljest õige suurt huvi, et siin oli võimalus tutvun-
neda nende tulemustega, mis on saavutatud viiteaastase töö järele hääle-
koolitamise alal E. M. O. laulukooris. Nimelt alustati E. M. O. laulukooris
1921. a. süstemaatiliku häältekoolitamist, milleks kutsuti ametisse Peter-
buri konservatooriumi lõpetanud laulukunstnik härra Ruiga, kes, osu-
tudes suureandeliseks laulopedagoogiks, on selle aja jooksul suure ja tähel-
panuväärt töö E. M. O. lauljate häältekoolitamise kallal ära teinud. Seda
tööd on, arvatavasti, tehtud koorilaulu tarvis ja sellele vastavas suunas,
aga mitte solistide koolitamiseks, ja sellepärast on ka arusaadavad mõnedki
puudused, mis tulid avalikuks pr. Ainomäe ja pr. Kivisild'i esinemises ora-
tooriumi solistidena, sest nimetatud proudad on tegelikult E. M. O. koori-
lauljad ja oma häälekooli ülalnimetatud korras koorilauljatena saa-
nud. Nende esinemist selles suunas tehtud töö tulemuste demonst-
ratsioonina võttes oli väga huvitav jälgida. Ainult kahju on, et see sün-
dis oratooriumi kuul. Õigus oleks olnud seda demonstreerimist korraldada
kuidagi teisiti ja seda tulekski teha, et seega ka laiemas lauljaskonnas huvi
äratada nii väga tähtsa häälekoolitamise vastu.

Meessolistidena esinesid härra K. Viitol Aadama osas ja härra B.
Petrov (bass) Mooloki osas. Neist oli härra Viitol kogenenud kunstni-

kuna ja eriti stiilse oratooriumi lauljana muidugi solistide kvarteti täheks ja viis oma suure ning raske osa stiilselt ja mõjuvalt läbi, sütitades duetti- des isegi oma partnerit.

Hra Petrovil oli täita ainult väikene osa, kuid ka see oli talle varajane, sest ta hääled on alles täiesti arenemise algusel.

Tähtis osa oratooriumis oli täita muidugi kooril. Ja see osa polnud sugugi kerge, sest selle oratooriumi koorid on rikkad dissoneerivatest kooskõladest ja rasketest intervallidest, mille puhtakõlaline ja kindel sooritamine nõuab suurt tööd ja ka vilumust. E. M. O. suurte kogemustega koor sooritas oma raske ülesande üldjoontes õige hästi. Kuid selle juures võis siiski märgata, et E. M. O. kooris hakkab viimasel ajal kaduma see kooritehniline täpsus, see muusikaline pretsisiteet väiksemateski üksikajades ja see detailselt peen viimistlus, mis ühes mitme aasta jooksul toimetatud süstemaatliku häälekoolitamisega tegid ja hoidsid selle koori kvalifikatsiooni haripunktis oma kaasvõistlejate kõrval. Kuna meie olime võinud tähele panna ka eelmistel á capella esinemistel, kus sarnased detailid on veel selgemalt märgatavad, kui orkestri poolt teatud mõõduni dusccheeritud oratooriumis, siis sunnib see uskuma, et on tegemist süsteemiks saava kurva faktiga, millele meie olime sunnitud tähelpanu juhtima meie esimese koori senise renomme'e nimel eriti ja meie muusikakultuuri huvides üldse. Sest oleks kurb, kui isegi meie esimeses kooris saaks mitte äärmine pretsisiteet ja mitte äärmine nõudlikkus süsteemiks.

Üldist ansambli juhtis härra Aavik õige kindlalt, lasi aga kohati orkestril liig tugevasti mängida, mis oli, muidugi, vokaalosaladele kahjuks.

Rahvast oli saal täis, mis viimasel ajal haruldane nähtus.

Pühade aega kontserdi andmiseks oli ära kasutanud ka lauluselts „Ilo“, kes suure reede õhtul kandis Kaarli kirikus ette päevakohase teose — Jooseph Haydni „Lunastaja seitse sõna ristil“. Kuna aga „Ilo“ selts polnud tarvilikuks arvanud meie lehe toimetusele tavalist kutset saata, puudub meie muusikaarvustajal võimalus huvitava helitöö ettekandmisest kirjutada.

Ka suurel neljapäeval oli Kaarli kirikus kontsert korraldatud, milles peale solistide prof. A. Kapp'i ja härra Jürgenson'i (orel), pr. Hellat-Lemba (lau) ja härra Milli (viul) oli kaastegev Naisseltsi ja „Linda“ naiskoor pr. Hellat-Lemba juhatusel. See viimane oli meile erilise huviobjektiks, sest see hiljuti asutatud koor on ainuke iseseisev naiskoor Tallinnas ja tohib juba sellepärast erilist tähelpanu väärida.

Kõne all oleval esinemisel võis tähele panna, et selle koori ümber on koondunud võrdlemisi kena häälematerjaliga naispere, mida ainult tuleb süstemaatlikult ja asjatundlikult kokku sulatada, distsiplineerida ja väljarendada. Ühtlasi võis aga siin ka selles veenduda, et praegune naisjuhataja seda vaevalt suudab korda saata, vaid et ka naiskoori destsiplineerimiseks ja kasvatamiseks läheb tarvis asjatundlikku ja kindlat mehe kätt.

Meil seni nii vähe kultiveeritud naiskoori laulu edenemise huvides tuleks seda asjaolu tõsiselt võtta.

Viljandi.

Elmar Rossmanni III orellõhtu Jaani kirikus.

1. aprillil korraldas Viljandi maakoguduse organist E. Rossmann Jaani kirikus III-da orelikontserdi pr. Hella Rossmanni (lau) ja hra Julius Vaksi (trompeet) kaastegevusel.

Kavas oli Bach'i, Liszti, Beethoveni ja teiste suurmeistrite helitööd, milliseid solist hästi tõlgitses. Oreliettekannetest sügavama mulje jättis S. Karg-Elerti „Prologus tragicus“

F. Händeli ja A. Stradella laulud pr. Hella Rossmannilt kõlasid hingeliselt väljendatuna üsna meeldivalt.

Eriti kaasakiskuvad olid aga vabakunstnik hra J. Vaksi poolt trompeedil ettekantavad Beethoveni muusikapalad, kus hea mängutehnika ja puhas toon otse kuulajate hingesse tungisid.

Kahju ainult, et hra Rossmanni oreliohtud pole senini suurt kuulajate hulka ligitõmmata suutnud. P.

Viljandi garnisoni orkestri kontsert „Koidus”.

Viljandi garnisoni orkester, milline Viljandis ja kogu ümbruskonnas kõige vägevam puhkpillide koor, esines 5. aprillil s. a. „Koidu” saafis iseseisva kontserdiga.

Kontserdi kava oli täidetud võrdlemisi raskete muusikapaladega, Schubert, Rubinstein, Leoncavallo, Verdi ja teiste helimeistrite paremate töödega.

Ettekanded hra J. Vaksi juhatusel võeti publikumi poolt soojalt vastu — ja seda ka tõeste, sest nii sisurikkaid ja puhtalt väljatöötatud ettekandeid saavad viljandlased harva kuulda. P.

Kroonika.

Kodumaa.

Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali valitsus 350.000 marga eest helitöid omandanud.

Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali käesoleva aasta esimese kolme kuu eelarvesse oli võetud 350.000 marga suurune summa helitööde ostmiseks meie heliloojailt. Sellekohase üleskutse peale ajalehtelis oli sisse saadetud väga palju mitmesuguseid helitöid. Kuna ülalnimetatud summast poleks jatkunud kõigi sissesaadetutest omandamiseks kõlbulikkude helitööde omandamiseks, otsustas sihtkapitali valitsus omandada eeskätt suuremaid sümfoonilisi töid, millele loomine on nõudnud autoreilt suurt tööd ja vaeva, kuid millede kirjastamine meie oludes võimata. Helitööde väljavalimiseks ja hindamiseks moodustati eriteadlastest sellekohane komisjon, kelle ettepanekul sihtkapitali valitsus otsustas omandada kogusummas ülalnimetatud summa eest järgmised helitööd:

1. A. Kapp — Suit Eesti rahvaviisidest sümfoonia orkestrile,
2. A. Lemba — Esimene sümfoonia cis-moll,
3. H. Eller — Sümfoonilised pildid „Koit” ja „Videvik”. Prelüüd (cello scolo orkestri saatel) ja sümfooniline Scherzo,
4. A. Vedro — Sümfooniline Scherzo,
5. J. Aavik — Kantaat „Kodumaa” koorile, soolole ja orkestrile,
6. A. Läte — keelpiilide kvartett Es-duur,
7. M. Lüdig — sümfooniline pilt „Jaani öö” ja
8. M. Saar — 5 soololaulu klaveri saatel, nimelt:
 - a) Karjapoiss on suur mees,
 - b) Päike ja vari,
 - c) Mai minu marju,
 - d) Ta tuli, ja
 - e) Oi, häbi, haki varas.

Et omandatud ja ka edaspidi omandatavad sümfoonilised tööd ei jääks sihtkapitali büroosse surnult seisma, vaid et orkestritel oleks võimalik neid ettekanda, tehti üldiseks tingimuseks, et sümfooniliste helitööde partituurid peavad olema korralikult ja tindiga kirjutatud ning et partituuride juures oleks ka redigeeritud orkestri partiid. Omandatud helitööde vastavasse

korda seadmiseks määrati kirjastamise fondist 100.000 marka lisakrediiti, mis jaotatakse helitööde autorite vahel proportsionaalselt saadavale honorarile.

Meile näib, et sarnane moodus loovat kunsti toetada, kui seda on omaks võtnud helikunsti sihtkapital, nimelt heliloojate toetamine valmis helitööde ostmise näol, on kõige õigem ja otstarbekohasem, ja sarnase toetuse vastuvõtmisel ei tule ühelgi looval kunstnikul piinlikkust tunda, sest niisugune toetus on ärateenitud tasu tehtud väärtusliku töö eest.

Esimene kutseline keskkooli laulu- ja muusikaõpetaja Tallinna konservatooriumist.

Möödunud aasta kevadel korraldas haridusministeerium Tallinna konservatooriumi juures keskkooli laulu- ja muusikaõpetaja kutseeksamid. Eksamid kõigis ainetes sooritas sel korral Tallinna konservat. keskk. laulu- ja muusikaõpetajate klassi lõpetaja neiu L. Prommik.

Sellekohase määruse järele peavad endise vene keskkooli lõpetajad sooritama küpsuseksami ka eesti keeles. Nõuetava eksami sooritamise järele on nüüd haridusministeerium n. L. Prommik'u kinnitanud keskkooli laulu- ja muusikaõpetaja kutses, milline juhus osutub esimeseks eesti konservatooriumist. Neiu L. Prommik omandas ühtlasi ka Tallinna konservatooriumi diplomii. Järgmised kutseksamid peetakse käesoleva aasta mai kuul.

Rootsi sõjaväeorkester tuleb Eesti.

Läinud aasta suvel külastas meie mereväe orkester hra R. Kulli juhatusel Stokholmi, kus mängis veidi üle kuu aja sealsel näitusel. Et seda külastäiku vastata, on Rootsi sõjaväe orkester hiljuti soovi avaldanud käesoleva aasta suvel Eestisse tulla ja siin, nimelt Tallinnas ja Haapsalus, pikemat aega mängida. Alguses ähvardas see kavatsus äparduda, sest Tallinna linnal pole 1926. a. eelarves orkestri sõidu- ja ülespidamise kuludeks vastavaid krediite ettenähtud. Nüüd on aga meie Rootsi saadikult hra E. Virgolt teade tulnud, et orkestri sõidu- ja teel ülalpidamise kulud kantavat Rootsi poolt, kuna meie muretseda jääks ainult ühiskorter ja odav ülespidamine kohapeal, mispärast külaliste vastuvõtmine enam raskusi ei tohiks teha. Nii on siis loota, et Tallinn saab tänava suvel vähemalt lühikest aegagi head suvemuusikat kuulda.

Tartu saab ka tänava suvemuusika.

Suveorkestri korraldamiseks Tartus eeloleval suvel ei olnud seni välja-vaateid. „Vanemuine“, kes neid järjest 16 aasta jooksul annud, ütles end sellest juba läinud kevadel lahti. Ka Tartu konservatoorium, kes selle järele kontsertide korraldamisele asus, on sellest loobunud, kuna hooaeg harilikult suure puudujäägiga on lõppenud.

Nüüd on „Vanemuisel“ läbirääkimised käimas Tartu orkestrantide ühingu-guga. Viimane on soovinud kontserte korraldama hakata, kui „Vanemuine“ samuti nagu läinud aastal konservatooriumilegi oma kontsertaia tasuta tarvitada annab ning valgustuse ja korraldamise kulud kannab. Kuuldavasti on „Vanemuise“ selts aia andmise poolt ühes korrashoiu ja valgustamisega. Nii võib loota, et ka tänava Tartus aiakontserdid ära ei jää.

Uue oreli hääks kapitali kogumine Põltsamaal.

Põltsamaa kiriku praegune orel on vana ja ei võimalda enam hästi suuremate ettekannete korraldamist, seepärast on kogudusel kavatsus uut oreli muretseda. Oreli hääks on suudetud juba annetuste, korjanduse ja näitemüügi kaudu paarisajatuhande marga ümber koguda.

Väljamaa.

Saksa orelikunsti päev Freiburgis.

27.—29. juulini korraldatakse Freiburgis Freiburgi ülikooli teadusliku institudi poolt selle direktori prof. dr. V. Gurlitti juhatusel ja Saksamaa oreliehitajate ühisuse esimehe dr. O. Valckeri kaasabil saksa orelikunsti päev, mille ülesandeks on elustada orelimuusika ja oreliehitamise edenemist. Päeva programm sisaldab parimate eriteadlaste referaate (läbirääkimistega) kõigi orelikunsti eriküsimuste, seal hulgas ka modern orelikunsti probleeme üle ja vastavaid ettekandeid oreil. Kaastegevad on sarnased suurused omal erialal kui prof. A. Sittard (Berliin), G. Ramin (Leipzig), K. Matthaei (Vinterthur), prof. dr. K. Straube (Leipzig), prof. dr. A. Sveitzer (Günsbach), prof. dr. V. Gurlitt (Freiburg), dr. O. Valcker (Ludvigsborg), dr. H. Erpf (Münster), dr. J. Müller-Blattau (Königsberg), dr. H. Luedtke (Berliin), dr. H. Keller (Stuttgart) ja teised.

Esialgu pidi nimetatud päev olema aprillis, kuid mõnesugustel põhjustel lükati see juuli peale.

Sellest huvitavast ja paljulubavast päevast peaks katsuma ka mõni meie orelikunstnik osa võtta.

Rahvusvahelise uuemuusika seltsi muusikapidustused tänava Zürichis.

Rahvusvahelise uuemuusika seltsi järjekorralised muusikapidustused peetakse tänava nimetatud seltsi Schveitsi osakonna korraldusel Zürichis. Teiste seas kantakse seal ette: Petyreki „Litanei“, Capleti „La miroir de Jésus“, Valtoni „Portmouth Point“, Veborni viis orkestripala, Casella „Partita“, Hindemithi orkestrikontsert jne.

Suur laulupidu Düsseldorfis.

Düsseldorfis korraldatakse tänava suur tervishoiu, sotsiaal-hoolekande ja kehalise kasvatusena näitus („Gesolei“) ja ühenduses sellega pannakse seal toime 21.—24. augustini suur laulupidu ning võistluslaulmine, millele oodatakse osavõtjaid isegi Ameerikast. Võistluslaulmisel saavad võitjad auhindadeks suureväärtuslikud kunstiesemed, mis on annetatud selleks riigi- ja Düsseldorfis linnavalitsuse ning teiste asutuste poolt.

Lauljanna Sinaida Jurjevskaja laip leitud.

Mäletavasti läks läinud aasta 3. detsembril Tartust päritolev lauljanna Sinaida Jurjevskaja Schveitsis saladuslikul teel kaduma. Kadunu otsimisel leiti kuulsa „Kuradi silla“ lähedusest, kus Jurjevskajat oli viimast korda nähtud, morfiumi pudel, verine habemenuga ja verejäljed. See viis otsijad arvamisele, et kadunu on enesele morfiumi sissevõttes käesooned läbi lõiganud ja siis end „Kuradi silla“ alt läbivoolavasse Reussi jõkke heitnud. Seda arvamist eeldas kõige enam kadunu mees, endine vene kaardiväe ohvitser Bremer, kes teadis veel kõneleda, et Jurjevskaja olla viibinud enne kaotsiminekut kauemat aega rusutud meeolus. Kuna aga Reussi jõgi oli tol ajal tugeva jääga kaetud, ei läinud siis korda laipa ülesleida ja asi jäi saladuse katte alla. See andis põhjust mitmesuguste kuulduste tekkimisele, millest visam oli see, et terve see enesetapmise lugu olla lihtne simulatsioon, kuna Jurjevskaja olla tõelikt kahugile kaugele põgenenud.

Nüüd on aga jõgi, mis vahepeal jääst vabanenud, oma ohvri ise välja annud ja seega saladuselt katte ära tõmmanud. Nimelt märkas

üks teevaht lihavõtte laupäeval (3. apr.) Reussi jõe kaldal liikudes, jõe vees inimlaipa, mille möödaminejate abil kaldale tõmbas. Laibas tunti ära lauljanna Jurjevskaja, millest kohe vastavatele võimudele teatati. Laiba paremal käel oli lõikehaav, mis kinnitab oletust, et kadunu on tahtnud oma käesooni läbistada. Peale selle oli purunenud pahem pool peast, arvatavasti kukkumisest vastu jääd, kuna aga keha oli külmas vees hästi alalhoidunud.

Seega on siis selle Eestist pärit oleva suureandelise lauljanna traagiline ja palju kõmu sünnitanud surma väline kuju selgunud, kuna põhjused, mis sundisid seda tõusvat tähte ja viimasel ajal eriti Berliini ooperis nii väga hinnatud kunstnikku keset kuulsuse ja austuse hiilgust enesele sarnast kurba otsa otsima, jäävad endiselt tumedaks. Oma noore hinge traagika viis ta endaga kaasa jäädavalt...

Väinö Sola Ameerikast tagasi jõudnud.

Ka meil hästi tuntud soome ooperilaulja hra Väinö Sola, kes mneval sügisel septembrikuul ühes pojaga Ameerikasse kontsertreisile sõitis, saabus 24. märtsil tagasi Helsingisse. Poeg Pentti oli isa kontsertidel klaveril saatjaks. Herra Väinö Sola on Ameerikas 50-es erilinnas kontserte annud. Kontserte on antud 60, peale selle on lauldud raadiodes, grammofonidele jne. Soome ja Ameerika seltskondadelt on V. S. leidnud sooja vastuvõttu ja on saanud ajalehtede kiitvaid arvustusi. Hra Sola peab oma ookeanitagust kontsertreisi hästi kordaläinuks.

Lauljate Liidu teateid.

Eesti Lauljate Liidu volikogu koosolek 11. apr. 1926. a. Tallinna raekojas.

Koosolekust võtsid osa 46 esitajat 21 organisatsiooni poolt.

Koosolekut juhatas L. Liidu abiesimees A. Oinas, protokolleeris asjaajaja R. Saviing.

I.

1925. aasta aruanne.

Lauljate Liidu kassaaruande kandis ette kassahoidja A. Dreverk, mille järele Liidu kulud ja tulud olid 1925. aastal järgmised (ruumipuudusel ainult üldsummades):

Kulud:

Liidu asjaajamise kulud — 153.583 mk. Ehituste eksploateerimine — 24.903 mk. „Muusikalehe“ ja koorilaulu antoloogia „Eesti Lauluvara“ väljaandmise kulud — 895.709,50 mk.

Tulud:

Liikmemaksud — 25.505 mk. Mitmesugused tulud — 45.235,20 mk. „Muusikalehe“ ja „Eesti Lauluvara“ tulud — 759.024 mk.

Arvete seis oli 31. dets. 1925. aastal järgmine:

Aktiiva.		Passiiva.	
Kassa	63.443,50	Mitmed isikud ja asutused	
Jooksv. arved pankades	250.692,03	sed	65.271,—
Inventar	157.225,—	Saadud laenud	50.000,—
Antud laenud	75.000,—	Tulevase laulupeo arve	55.000,—
Komisjoni p. a. kaubad	80.165,—	Üleminevad summad	66.823,—
Ehitused	285.000,—	Uute laulude võistluse arve	100.000,—
Mitm. isikud ja asutused	6.375,—	Kulude ja tulude arve	1.581.970,53
Rinnamärgid	19.920,—		
Debitorid	32.590,—		
Ladu	948.654,—		
	<u>1.919.064,53</u>		<u>1.919.064,53</u>

Revisjonikomisjoni poolt on rahaline aruanne õigeks tunnistatud. Volikogu kinnitab rahalise aruande ühel häälel.

Üldise aruande Liidu tegevusest kannab ette A. K a s e m e t s.

Lauljate Liidul oli aasta lõpul 105 liiget, nendest kustutati oma kohustuste mittetäitmise tõttu liigete nimekirjast maha 14. Praegu kuuluvad Lauljate Liitu 91 organisatsiooni. Võrreldes eelmise aastaga on liikmete arv suurenenud 31 võrra, mis tõestab Liidule poolehoidu kasvamist.

Aasta jooksul peeti 1 Liidu volikogu, 3 nõukogu, 42 juhatuse ja 12 muusikatoimkonna koosolekut.

Liidu poolt korraldati 1925. a. suvel koorijuhtide päev, millest osa võtsid üle maa ligi 300 koorijuhti.

Lauljate Liit on oma esitajate kaudu osa võtnud kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali valitsemisest.

Juhatuse poolt töötati välja Liidu osakondade normaalkodukord. Selle alusel asutati läinud aasta lõpul esimene L. Liidu osakond, nimelt Tartumaa oma.

1925. a. korraldati kaks maakondlist laulupidu, üks Haapsalus ja teine Võrus. Mõlemad laulupeod õnnestusid aineliselt rahuldavalt, ka oli edu märgata nende kunstilise külje suhtes.

Liidu algatusel ja tegelikul korraldusel pühitseti aruandeaasta sügisel Liidu asutaja ja praeguse esimehe, helilooja ning koorijuhi Konstantin T ü r n p u 60-dat sünnipäeva. Sel puhul korraldati „Estonia“ kontsertsaalis pidulik kontsert-aktus, mis puhast ülejääki andis 65.000 marka. Selle summaga otsustas Liidu juhatuse aluse panna Konstantin T ü r n p u nimelise stipendiumi kapitalile Tallinna konservatooriumi kompositsiooni klassi juures, millest antakse toetust nimetatud klassi andekamatele, kuid kehvadele õpilastele. Stipendiumi kapitali valitsemise põhimäärused töötati juhatuse poolt välja ja on juba avaldatud „Muusikalehes“. Suurimaid Liidu ettevõtteid aruandeaastal oli „Muusikalehe“ ja koorilaulu antoloogia „Eesti Lauluvara“ väljaandmine. Peale otsekoheste tegevuse on Lauljate Liit osavõtnud mitmesugustest kultuurilistest nõupidamistest, esitades neil meie lauljaskonda.

Aruandeaasta lõpul alustati IX ülemaalse laulupeo eeltöid. Kuulutati välja — laulupeo eeskava värskendamiseks ja rikastamiseks — uute laulude võistlus, mis heliloojate poolt suurt vastukõla leidis. Võistlusele saadeti üldse 117 laulu ligi 100 autori poolt. Võistluse auhindadeks sai Liit Riigivanemalt 100.000 marka.

J. B e r g m a n n i ettepanekul kiidab volikogu juhatuse tegevuse heaks ja avaldab viimasele edurikka töö eest üksmeelselt tänu.

II.

1926. aasta eelarve ja tegevuskava.

1926. a. eelarve kannab ette kassahoidja A. D r e v e r k, mis on tasakaalu seatud Mk. 1.657.000.— peale.

1926. a. tegevuskava kannab ette A. K a s e m e t s, mainides pealmiselt IX üldlaulupeo eeltöid. See laulupidu peaks kujunema eeskujulikuks mitte üksi välise korralduse poolest, vaid pealmiselt just kunstiliselt, sellepärast on ka eeltöödega varakult algust tehtud. Mõõdunud aastal väljakuulutatud uute laulude võistlus on juba lõppenud ja võistluse tulemused paari päeva eest teatavaks saanud (sellest teisel pikemalt).

Järgmiseks sammuks on IX üldlaulupeo eeskava lõpulik kokkuseadmine, mida tehakse kõige lähemal ajal. Siis asutakse kohe nootide trükkimisele, milleks juba tarvilikult eeltööd tehtud. Nimelt korraldati Liidu juhatuse poolt märtsi kuus trükkikodadele vähempakkumise võistlus laulupeo nootide trükkimise peale. Sellest võistlusest võttis osa viis trüki-

koda ja töö sai oma kätte „Ühiselu“ trükikoda Tallinnas, kus on ka trükitud läinud aastal Liidu poolt väljaantud „Eesti Lauluvara“.

Lepingu järele peavad noodid valmis olema viie kuu jooksul, seega siis hiljemalt oktoobri kuuks. Kohe, kui noodiraamat valmis, kuulutatakse laulupidu ametlikult välja ja tehakse algust kooride instrueerimisega.

Aasta lõpul kavatakse korraldada kõigile koorijuhtidele esimesed instrueerimiskoosolekud Tallinnas ja Tartus ja tarviduse korral ka mujal. Samaks ajaks töötatakse välja üksikasjaline instrueerimiste, kontroleerimiste ja eelproovide kava ning tehakse kõigile kooridele teatavaks.

„Muusikalehte“ annab Liit välja käesoleval aastal muudetud kujul, mis tingitud ainelistest oludest ja soovist, et leht enne laulupidu tihemini ilmuks. Suvel korraldab Liidu Tartumaa osakond Tartu maakondlise laulupeo, millele senini on ülesannud 12.000 tegelast. Liit soovib, et laulupeo kunstiline külg sama suurejooneliseks kujuneks.

Laulukooride organiseerimist ja Liidu ümber koondamist tahetakse enne üldlaulupidu erilise elavusega jätkata. Samuti tahetakse jätkata noodi keskarhiivi täiendamist.

Otsustatakse liikmemaksu tõsta viie marga võrra laulja pealt. Eelarve ja tegevuskava kinnitatakse ühel häälel.

Valimised põhikirja järele.

Liidu nõukogust vanaduse järgi väljalangenud liikmed J. Aavik, M. Hermann, E. Rosenberg ja J. Müllber valitakse tagasi ja uueks valitakse nõukokku E. Kirs Tartust. Nõukogu liigete kandidaatideks: O. Reinthal — Tartust, E. Potmann, J. Prüggi ja R. Unt Tallinnast ja A. Hio — Jürist. Liidu esimehele K. Tüرنpule, kes tervislistel põhjustel koosolekult puudus, saadeti möödunud 60. sünnipäeva puhul tervitustelegramm.

Koosolek, mis oli kõigiti asjalik ja üksmeelne, lõppes kell 4 p.l. riigihümni laulmisega.

Ühegi seltsi raamatukogust ei tohi puududa „Muusikaleht“.

Teateid laulukooride tegevusest.

K. Tüرنpu Tallinna Meestelaulu Seltsi laulukoori ajuhatajaks valitud.

Tallinna Meestelaulu Seltsi laulukoori juhatajaks on olnud seltsi asutamist saadik, s. o. 10 aastat meie koorijuhatajate senior Konstantin Tüرنpu. Viimasel ajal on aga hra Tüرنpu tervisline seisukord muutunud sedavõrd halvaks, et arstid on keelanud talle igasuguse väsitava tegevuse täiesti ära. Selle tagajärjel oli ta sunnitud koorijuhatamist, kui jõudu kurnavast tööst täiesti loobuma ja pani sellepärast hiljuti ka Meestelaulu Seltsi koorijuhatamise maha.

Et aga oma senise maestroga sidemeid mitte lõpulikult katkestada ja teda senise suure töö eest kuidagigi austada, valis T. M. L. S. laulukoor oma aastakoosolekul 9. skp. hra Konstantin Tüرنpu oma ajuhatajaks, millest tale veel samal õhtul telegraafi teel teatati. Seltsi auliikmeks oli hra Tüرنpu juba varem,

Põltsamaa L. Muusikaselts „Leelo“

kavatseb muretseda omale klaverit, ja korraldab selleks otstarbeks aprilli kuul loterii. Loteriiks luba on kuuldavasti juba saadud ning praegust tehakse kordaminekuks eeltöid. Senini kasutas selts kohaliku ühisingumnaasiumi mänguriista harjutusteks, kuid, arvatavasti pole tuleval aastal ruumide vahetamisel ühisingumnaasiumi mänguriista tarvitamine enam võimalik.

Lauljate Liidu poolt korraldatud laulude võistluse tulemused.

Teatavasti kuulutati läinud aasta lõpul Lauljate Liidu poolt välja võistlus uute segakoori laulude peale, et seega saada uusi laule eeloleva 9. üldlaulupeo eeskavasse ja üldse rikastada meie kooriliteratuuri uute teostega. Võistlus leidis ootamata elavat vastukõla, sest võistluse tähtpäevaks — 15. jaanuariks — oli kokku tulnud tervelt 117 laulu.

Laulude läbivaatamiseks ja hindamiseks moodustati Liidu juhatuse poolt auhinnaõistjate jury elukutselistest muusikameestest, järgmises koosseisus: prof. A. Kapp Tallinnast, prof. A. Topman Tallinnast, prof. J. Paulsen Tallinnast, hra K. Türnpu Tallinnast, hra Andreae Tartust, hra Lorenzsonn Pärnust ja hra P. Penna Narvast.

Kuna sarnase hulga laulude põhjalik läbivaatamine lühikeseajalisel ühisel koosolekul oli juryl võimata, siis toimetasi jury liikmed seda esiti üksikult, igaiüks oma kodus, protokolleerides sealjuures oma arvamise iga laulu kohta ühtlase süsteemi järele. See töö võttis aga ligi kolm kuud ja lõppes alles kevadepühadeks. Alles siis võidi ühisteks koosolekuteks Tallinnas kokku tulla, et senise töö tulemusi kokku võtta ja auhindu lõpulikult ära määrata.

Juryst lahkus mõni päev enne pühi hra Topman, nii et ühistest lõpukoosolekutest, mida peeti neli — neljapäeval 8. skp. kaks ja reedel 9. skp. kaks — võttis osa kuus jury liiget.

Kõigist sissesaadetud lauludest kõrvaldati jury poolt võistlusest üks laul kui võistluse tingimustele mitte vastav, nii et lõpuhindamisele tulid 116 laulu. Neist tunnistas jury auhinna väärilisteks 7 ja nimetamiseväärilisteks 5 laulu.

Autorite nimesid sisaldavate ümbrikute avamisel, mis sündis reede õhtul jury liigete ja Lauljate Liidu juhatuse ühisel koosolekul, selgus, et auhinnatud on järgmiste autorite laulud:

1. Juhan Aavik (varjunimi „Agitato“) — „On ilus Eestis elada“,
2. Juhan Aavik (varjunimi „Kes“) — „Kuidas sõitu sõidetakse“,
3. Artur Lemba (varjunimi „Minge üles mägedele“) — „Linakatkuja“,
4. Evald Aav (varjunimi „Kasesalu“) — „Laulik“,
5. Ernst Võrk (varjunimi „Olevik“) — „Tulevik“,
6. Theodor Vettik (varjunimi „Kaasitaja“) — „Unele“ ja
7. Juhan Zeiger (varjunim „Ahing“) — „Kui lähed sõtta sõdimaise“.

Nimetatud lauludest on neli eesti rahvaviisiide väljatöötused, nimelt A. Lemba, T. Vettiku, J. Aaviku (teine laul) ja Zeigeri oma.

Nimetamisväärilisteks tunnistatud laulud olid järgmiste autorite omad:

1. Juhan Aavik (varjunimi „Püha Eesti“) — „Mis peaksin“,
2. Juhan Aavik (varjunimi „Leelo“) — „Postimees“,
3. Ernst Võrk (varjunimi „T. Orvik“) — „Ma lille sideme võtaks“,
4. Evald Aav (varjunimi „Kasesalu“) — „Aia äärne“ ja
5. Johannes Saarniit (varjunimi „Organist“) — „Kõrs kahiseb“.

Auhinnastatud ja nimetamisväärilisteks tunnistatud laulude autoritest on Juhan Aavik ja Artur Lemba meie tuntud muusikamehed, Juhan Zeiger Tartu muusikamees, Evald Aav, Ernst Võrk ja Theodor Vettik Tallinna konservatooriumi kompositsiooniklassi õpilased ja Johannes Saarniit Vastseliina köster-organist.

Auhinnastatud ja nimetamisväärilisteks tunnistatud laulud jäävad võistlustingimuste punkt 8. põhjal Lauljate Liidu kasutusse, teised laulud võivad autorid soovi korral tagasi saada Lauljate Liidu büroost autori varjunime ja laulu nimetuse nimetamise järele, alates 1. maist. Kolme kuu jooksul, arvates jury viimase koosoleku päevast, väljavõtmata laulud lähevad Lauljate Liidu omanduseks.